

[Martin Sørensen (Peterslund).]

der sker ved det Forslag, der behandles her, idet Smørprisen for Forbrugerne uanset Eksportprisen Størrelse fastsættes til 3 Kr. 89 Øre eller 1 Kr. 21 Øre lavere end Eksportprisen.

Naar jeg har nævnt, at Afregningsprisen 4 Kr. 45 Øre maaske dækker Omkostningerne ved Fremstillingen af Smør i gode Landbrug i gode Egne af Landet og i Egne, der har været begunstiget af Nedbør i Sommeren 1941, er det, fordi jeg er bekendt med, at Aaret 1941 for væsentlige Egne af Landet har medført en Misvækst, hvis Mage ikke er kendt i Mands Minde, ja, maaske ikke siden det berygtede Misvækstaar 1868. Over betydelige Landstrækninger i Jylland og ogsaa Strækninger her i Nordsjælland — man har haft Lejlighed til at se det, naar man kørte igennem Landet — hærgede en forfærdelig Tørke sidste Sommer. Jeg kan eksempelvis nævne, at Husmænd, som jeg kender, der sædvanlig avler omkring 100 Tønder Korn i normale Aar, i Sommer havde en Avl paa 30 Tønder Korn; der var endda en, som havde under 30, og han plejer at avle omkring 100 Tønder. Og der var Gaarde, som plejer at avle omkring 400 Tønder Korn, der var nede paa 130 Tønder; de har avlet saa lidt, at der mangler 20—30 Tønder i det Kvantum, som de vilde have, hvis de havde gjort Forbeholdsrret gældende. Dertil kom en frygtelig Græsmangel hele Sommeren; der var ingen Hø, og der er nu saa minimale Mængder af Halm, at det, selv med den største Sparsommelighed og med Anvendelse af Roer, Roetop og Ensilage, er ganske umuligt at føre Kvægbesætningen igennem. Og saa er den Halm, man skal købe, oppe i en Pris af 15—17 Øre, det vil sige lige saa meget som den normale Pris paa Kraftfoder; det er helt fantastisk at give saa store Priser for noget, der som Fodermiddel nærmest er værdiløst. Paa de Egne maa Besætningerne yderligere reduceres; Køerne maa sælges, uanset at de er magre og af liden Værdi, og de tilbageblevne faa Køer, til hvilke der ikke er Kraftfoder og Hø i tilstrækkelig Mængde, kan ikke give nogen Mælk af Betydning og heller ikke afgive Grundlag for Rentabilitet i disse misvækstramte Landbrug. Det avlede Korn afgiver ikke Grundlag for Svinehold; den Smule Korn, der er, vil medgaa til Hestehold og til Saakorn.

Havde det endda været muligt at tilvejebringe et Grundlag for en Udligning mellem de Landsdele, der har haft Misvækst, og de andre, som har været heldige!

Naar man har rejst over hele Landet, ved man, at der er Egne, hvor alt har staaet frodigt og Afgrøderne har bugnet, og Landmænd fra de misvækstramte Egne, der paa Rejser havde set saadanne Steder, var grædefærdige, naar de kom hjem og saa deres egen Ulykke, saa, at der i Indhegningerne, hvor deres egne Dyr gik, ikke var andet end den sorte Jord. Men det er jo ganske umuligt at lave en saadan Udligning, og derfor kan man ganske se bort derfra, selv om man kunde ønske den og mene, at den egentlig var retfærdig i Aar, hvor nogle Landsdele ganske uforskyldt er ramt af en saadan Ulykke.

Den Afregningspris, vi drøfter her, 4 Kr. 45 Øre, og Forbrugerprisen, 3 Kr. 89 Øre, er vel Mellempriser, som Landbrugets Organisationer har forhandlet sig til Rette om med den højtærede Landbrugsminister. Ordningen er tiltraadt af alle de interesserede Parter og ligeledes tiltraadt af det andet høje Ting, og jeg kan under Henvisning til mine her fremførte Bemærkninger anbefale Forslaget til Gennemførelse her i det høje Landsting.

J. S. Foget: Jeg er ganske enig med Regeringen i dens Bestræbelser for at holde Prisniveauet nede, men jeg vilde være mere enig med Regeringen i disse Bestræbelser, hvis de samtidig gik ud paa at gøre Ret og Skel til alle Sider. I det, man tilsigter med Ordningen, kan sikkert alle, der lever her i Landet, være enige, men Fremgangsmaaden kan vi være meget uenige om, og i dette Tilfælde maa jeg sige, at jeg synes ikke, Rigsdagen i de 6 Aar, jeg har deltaget i Arbejdet, nogen Sinde har været præsenteret for Mage til Makværk som dette Lovforslag.

Ministeren udtalte selv for godt en Time siden i Folketinget, at Prisen 4 Kr. 45 Øre pr. kg. Smør efter hans Opfattelse laa i Overkanten af, hvad han syntes Landbruget skulde have, men han var gaaet med til denne Pris, fordi han var bange for, at Produktionen vilde blive for lille, hvis Prisen ikke blev holdt. Denne Udtalelse var illustrerende for Landbrugsministerens Indstilling, for her erkender han, at hvis Prisen var sat lavere, vilde dette foraarsage mindre Produktion. Og hvorfor? Selvsagt fordi Underskuddet paa Smørproduktionen saa vilde være blevet saa stort, at Landbruget som Helhed vilde reagere. At det ikke er af Kærlighed til Landbruget, Ministeren er gaaet med hertil, giver han klart Udtryk for ved at udtale, at denne Pris ligger i Overkanten af, hvad